

Personalia

Født:

- Sentralsykehuset, Lørenskog, 31. mai:
- Marianne har fått en bror. Anne og Arild Finnsen.
- Rikshospitalet, 2. ds.:
- En gutt.
- Dagmar og Christian Platou.
- Josefines gt., 2. ds.:
- Knerten er kommet.
- Torunn og Arild Syversen.
- Aker sykehus, 2. ds.:
- Nina har fått en bror.
- Tøve og Fred Palmgren.
- Bærum sykehus, 3. ds.:
- Vi har fått en datter.
- Brit og Jan Halvorsen.
- Rikshospitalet, 1. ds.:
- Halvor har fått en søster.
- Grete og Hans-Kristian Nordby.
- Rikshospitalet, 3. ds.:
- En pike.
- Lillian og Tore Svein Langås.
- Betanien, 4. ds.:
- Tone Iren har fått en bror.
- Lillian og Knut Trondsen.
- Vor Frue Hospital, 4. ds.:
- Lene har fått en søster.
- Brit og Calle.

Forlovelse:

- Idag: Borgny Solem, p.t. Asker og Gustav Pålgram Larsen, Høvik.

Dagens navn

75 år imorgen:
Fru Dagny
Høiesen,
Nordstrand-
løgda.
Bortreist.

70 år imorgen:
Lærer
Josefine
Svarød,
Grimsrød
terrasse 15,
Halden.

75 år

Idag: Fru Gudvid Ramberg, født Kjos. Adresse for dagen: Snaret 8, Elksmarka.

Idag: Lærer Karl Fossdal, Flekkefjord.

70 år

Idag: Fru Alice Bakker, Oksenpøveien 25, Lysaker.

60 år

Imorgen: Arnold Næss, Bogstadveien 58, Oslo.

Imorgen: Fru Maria Reuter Schjøll, født Kyllingmark, Horten.

50 år

Imorgen: Formann Frank Høyby, Asterudveien 6, Haslum.

Kongen innvier sjømannshjem

Kongen reiser onsdag 7. juni med K/S Norge til Stavert for å være tilstede ved innvielsen av det nye sentralbygg ved det nasjonale aldershjem for sjømenn.

Samme ettermiddag åpner Kongen sjøheimvernens landskonkurranse i Horten. Den følgende dag vil Kongen følge sjøheimvernens lagkonkurranse.

Kongen er tilbake i Oslo 8. juni om ettermiddagen.

„Blücher”s banemann hedre

Kommandørkaptein Hans Solli gjør honnør etter avdukingen. Ved minnesmerket æresvakt fra Sjøfors-

Brandbu, 4. juni.
— Hvis ikke den innsats som kanonkommandør, sersjant Ragnvald Rækken gjorde på Oscarsborg festning i de tidlige morgentimer 9. april 1940, skal være verd mer enn Deltagermedaljen, må det være noe galt i selve systemet. Uten å nøle og uten å avvende ordre sørget Rækken for å klargjøre sin kanon, og da festningskommandøren kom, kunne Rækken som den første kanonleder kommandere ild mot det tyske angrepsskipet «Blücher». Det var det første skudd som falt, og det reddet Norges ære.

Det var formannen i Hadelands Forsvarsforening, Reidar Bisgaard, som uttalte dette i en tale, da et minnesmerke på Ragnvald Rækkens grav ble avduket på Tingelstad kirkegård i Brandbu søndag. Osende regnvær var det under høytideligheten. Marinemusikken ga først en konsert inne i kirken og medvirket så under høymessen. Deretter spilte den ved Rækkens grav «Gud signe vårt dyre fedreland». Tingelstad Kirkekor sang «Fagert er landet», hvorefter Bisgaard talte.

Minnesmerket på graven er gitt av Hadeland Forsvarsforening i samarbeide med Norges Forsvarsforening. Avdukingen ble foretatt av den nåværende kommandant på Oscarsborg festning, kommandørkaptein Hans Solli, som selv var tilstede under kampene mot de tyske flåtestyrker i april dagene 1940. Han ga en noktern og konsis fremstilling av det som hendte på og omkring festningen da krigen kom til landet. Kommandørkapteinen berømmet Ragnvald Rækken for hans innsats og ga uttrykk for at Rækken kan stå som et eksempel for oss alle.

R. Rækkens død

Ragnvald Rækken var pensjonert sersjant i Kystartilleriet og arbeidet som ligningssekretær i Brandbu da

den annen verdenskrig brøt ut. Utpå vinteren 1940 ble han innkalt til nøytralitetsvakt på Oscarsborg festning. Han møtte frem og spurte sine foresatte om det kunne være riktig at han som forlengst var blitt pensjonert og var så vidt gammel, skulle være kanonkommandør i hovedbatteriet. Det svar han fikk var at man hadde rett til å kalle ham inn «når krig er å befrykte» og at han dessuten hadde grundig kjennskap til batteriet fra tidligere tjeneste.

Rækken ble i tjenesten og gjorde det han kunne for å øke det mer enn 40 år gamle batteris beredskap.

Da den tyske flåte var meldt på vei inn Oslofjorden, hadde Rækken klar ordre fra festningskommandanten om å åpne ild så snart han hadde mål i sikte. Skuddet fra Rækkens kanon skulle være signal til almindelig ildåpning. Det var meget mørkt og sterkt begrenset sikt. Rækken mente at han til slutt med blotte øye kunne skimte silhuetten av et stort, fremmed krigsskip, men i siktekkikerten kunne han ikke få øye på det. Han anholdt da telefonisk om tillatelse til å sikte langs løpet — altså på mest primitive måte. Tillatelsen ble gitt umiddelbart av kommandanten.

Skuddet gikk, og det ble en fulltreffer i varmlinjen på den store og helt nybygde tyske krysseren «Blücher». Virkningen av det mer enn 600 kilo tunge prosjektil var voldsom på det korte hold.

Rækkens skudd førte til brann ombord, og det opplyste mål, hvis fart var redusert, ble overdyngnet med 15 cm granater fra Koppbatteriet på Drøbakssiden. Den tyske flåte snudde, men «Blücher» var ikke lenger under full kontroll. Krigsskipet seg videre inn gjennom Drøbakundet, hvor to torpedoer ga det nådestøtet, slik at det sank med en stor del av sin besetning, politistyrke og annet nøkkelpersonell ombord. Det var på et av de dypeste steder i Oslofjorden.

«Blücher»s skjebne ga det i kongehus, regjering og stortu til å forlate hovedstaden og h det planlagte tyske kupp.

Leif B.